TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 4 d.*

„Apeliacinis skundas – Kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsauga – Reglamentas (ES) Nr. 1151/2012–7 ir 8 straipsniai – 49 straipsnio 2 dalis ir 50 straipsnio 1 dalis – Europos Komisijos atliekamos paraiškų įregistruoti pavadinimą kaip geografinę nuorodą kontrolės apimtis – Nacionalinių valdžios institucijų ir Komisijos kompetencijos pasidalijimas – Pavadinimo registravimo sąlygos“

Byloje C-579/23 P

dėl 2023 m. rugsėjo 19 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, įsteigta Borgo (Prancūzija),

Charcuterie Fontana, įsteigta Borgo,

Costa et Fils, įsteigta Urtaca (Prancūzija),

L’Aziana, įsteigta Bastelica (Prancūzija),

Charcuterie Passoni, įsteigta Venzolasca (Prancūzija),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, įsteigta San-Giuliano (Prancūzija),

Salaisons Réunies, įsteigta Penta-di-Casinca (Prancūzija),

Salaisons Joseph Pantaloni, įsteigta Sarrola-Carcopino (Prancūzija),

Antoine Semidei, įsteigta Castellare-di-Casinca (Prancūzija),

L’Atelu Corsu, įsteigta Ajače (Prancūzija),

atstovaujami *avocats* T. de Haan ir V. Le Meur-Baudry,

apeliantai,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

* Proceso kalba: prancūzų.

Europos Komisijai, atstovaujamai M. Konstantinidis, C. Perrin ir B. Rechena,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin ir I. Ziemele (pranešėja),

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2024 m. birželio 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu apeliantai prašo panaikinti 2023 m. liepos 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses ir kt. / Komisija* (T-34/22, EU:T:2023:386; toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas atmetė jų ieškinį, kuriuo prašoma panaikinti 2021 m. spalio 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2021/1879 pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 52 straipsnio 1 dalį atmesti tris paraiškas saugoti pavadinimą kaip geografinę nuorodą [(„Jambon sec de l'Île de Beauté“ (SGN), „Lonzo de l'Île de Beauté“ (SGN), „Coppa de l'Île de Beauté“ (SGN)] (OL L 383, 2021, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

2 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1) 19, 58 ir 61 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(19) prioritetinis tikslas, kurį galima veiksmingiau pasiekti [Europos] Sąjungos lygiu – užtikrinti, kad su Sąjungoje saugomais pavadinimais susijusių intelektinės nuosavybės teisių būtų vienodai laikomasi visoje Sąjungoje;

<…>

(58) siekiant užtikrinti, kad registruoti kilmės vietos nuorodų, geografinių nuorodų ir garantuotų tradicinių gaminių pavadinimai atitiktų šiuo reglamentu nustatytas sąlygas, paraiškas turėtų nagrinėti atitinkamos valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, laikydamosi būtiniausių bendrų nuostatų, įskaitant nacionalinę prieštaravimo procedūrą. [Europos] Komisija turėtų paraiškas tikrinti ir taip užtikrinti, kad jose nebūtų akivaizdžių klaidų ir kad būtų vadovaujamasi Sąjungos teise bei atsižvelgiama į suinteresuotųjų subjektų iš kitų valstybių nei paraiškos valstybė narė, interesus;

<…>

(61) saugomų kilmės vietos nuorodų, saugomų geografinių nuorodų ir garantuotų tradicinių gaminių registracijos procedūra, įskaitant tikrinimui ir prieštaravimams teikti skirtą laikotarpį, turėtų būti sutrumpinta ir patobulinta – visų pirma tai pasakytina apie sprendimų priėmimą. Komisija, tam tikromis aplinkybėmis padedama valstybių narių, turėtų būti atsakinga už sprendimų dėl registracijos priėmimą. <…>“

3 Reglamento Nr. 1151/2012 II antraštinės dalies „Saugomos kilmės vietos nuorodos ir saugomos geografinės nuorodos“ 6 straipsnio „Bendrinis pavadinimo pobūdis, prieštaravimai tarp pavadinimo ir augalų bei gyvūnų veislių pavadinimų, homonimų ir prekių ženklų“ 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Atsižvelgiant į tai, kad reikia užtikrinti vienodas sąlygas atitinkamiems gamintojams, ir siekiant neklaidinti vartotojų, siūlomas registruoti pavadinimas, kuris yra visiškai arba iš dalies homonimiškas pavadinimui, jau įrašytam į 11 straipsnyje nustatyta tvarka sudarytą registrą, negali būti registruojamas, išskyrus atvejus, kai galima faktiškai aiškiai atskirti vėliau įregistruoto homonimo ir pavadinimo, kuris jau buvo įrašytas į registrą, vietinio ir tradicinio naudojimo ir pateikimo sąlygas.“

4 Šio reglamento 7 straipsnio „Produkto specifikacija“ 1 dalyje nurodyta:

„Saugoma kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda turi atitikti specifikaciją, kurioje nurodoma bent ši informacija:

a) pavadinimas, kuris turi būti saugomas kaip kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda, kai jis naudojamas prekyboje arba bendrinėje kalboje, ir tik tomis kalbomis, kuriomis konkretus produktas dabar yra arba anksčiau buvo apibūdinamas apibrėžtoje geografinėje vietovėje;

<…>“

5 Minėto reglamento 8 straipsnio 1 dalies b punkte, be kita ko, numatyta, kad geografinės nuorodos registravimo paraiškoje pateikiama bent 7 straipsnyje numatyta produkto specifikacija.

6 Šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Komisija, netaikydama <…> priima įgyvendinimo aktus, kuriais sudaromas ir nuolat atnaujinamas pagal šią sistemą pripažintų saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų viešas registras.“

7 Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnyje „Apsauga“ nurodyta:

„1. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo:

<…>

b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar mėgdžiojimo, net jei nurodoma tikroji produktų ar paslaugų kilmė arba jei saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas kaip“, „imitacija“ ar pan., įskaitant atvejus, kai tie produktai naudojami kaip sudedamosios dalys;

<…>

3. Valstybės narės imasi atitinkamų administracinių ir teisinių veiksmų, kad būtų išvengta neteisėto saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų, kuriomis ženklinami atitinkamoje valstybėje narėje gaminami ar parduodami produktai, naudojimo, kaip nurodyta 1 dalyje, arba toks naudojimas būtų sustabdytas.

Tuo tikslu valstybės narės paskiria valdžios institucijas, kurios būtų atsakingos už šių veiksmų vykdymą laikantis kiekvienos valstybės narės atskirai nustatytos tvarkos.

Šios valdžios institucijos turi teikti tinkamas objektyvumo ir nešališkumo garantijas ir turėti kvalifikuoto personalo bei išteklių, būtinų jų funkcijoms vykdyti.“

8 Šio reglamento 49 straipsnyje „Pavadinimų registravimo paraiškos“ nustatyta:

„<…>

2. Tais atvejais, kai paraiška pagal II antraštinėje dalyje išdėstytą sistemą yra susijusi su valstybės narės geografine vietove arba kai paraiška pagal III antraštinėje dalyje išdėstytą sistemą yra parengta valstybėje narėje įsisteigusios grupės, ta paraiška adresuojama tos valstybės narės valdžios institucijoms.

Valstybė narė tinkamomis priemonėmis išnagrinėja paraišką siekdama patikrinti, ar ji pagrįsta ir ar atitinka atitinkamos sistemos sąlygas.

3. Valstybė narė, nagrinėdama paraišką pagal šio straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, inicijuoja nacionalinę prieštaravimo procedūrą, kuria užtikrinamas tinkamas paraiškos paskelbimas ir numatomas pakankamas laikotarpis, per kurį bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir įsisteigęs ar gyvenantis tos valstybės narės teritorijoje, gali pareikšti prieštaravimą dėl paraiškos.

<…>

4. Jeigu, įvertinusi gautus prieštaravimus, valstybė narė nusprendžia, kad šio reglamento reikalavimų laikomasi, ji gali priimti palankų sprendimą ir paraiškos dokumentus pateikti Komisijai. Tokiu atveju ji informuoja Komisiją apie priimtinus prieštaravimus, gautus iš fizinių arba juridinių asmenų, kurie ne trumpiau kaip penkerius metus iki 3 dalyje nurodytos paskelbimo dienos teisėtai prekiavo atitinkamais produktais, naudodami atitinkamus pavadinimus.

<…>“

9 Minėto reglamento 50 straipsnyje „Nagrinėjimas Komisijoje ir skelbimas, kad būtų galima pateikti prieštaravimą“ nurodyta:

„1. Komisija tinkamomis priemonėmis nagrinėja visas paraiškas, kurias ji gauna pagal 49 straipsnį, siekdama patikrinti, ar jos yra pagrįstos ir ar tenkina atitinkamos sistemos sąlygas. Ši nagrinėjimo procedūra neturėtų trukti ilgiau nei šešis mėnesius. Tais atvejais, kai šio termino nesilaikoma, Komisija paraiškos teikėjui raštu nurodo tokio uždelsimo priežastis.

<…>

2. Tais atvejais, kai remdamasi pagal 1 dalies pirmą pastraipą atliktu nagrinėjimu Komisija mano, kad šiame reglamente nustatytos sąlygos yra įvykdytos, ji *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia:

a) paraiškų pagal II antraštinėje dalyje nustatytą sistemą atveju – bendrąjį dokumentą ir nuorodą į paskelbtą produkto specifikaciją;

<…>“

10 To paties reglamento 52 straipsnio „Sprendimas dėl registravimo“ 1 dalyje numatyta:

„Tais atvejais, kai Komisija, remdamasi jai prieinama informacija, gauta atlikus nagrinėjimą pagal 50 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, mano, kad registravimo sąlygos neįvykdytos, ji priima įgyvendinimo aktus, kuriais paraiška atmetama. <…>“

Ginčo aplinkybės

11 Skundžiamo sprendimo 4–10 punktuose bylos aplinkybės apibendrintos taip:

„4. Pavadinimai „Jambon sec de Corse“ / „Jambon sec de Corse – Prisuttu“, „Lonzo de Corse“ / „Lonzo de Corse – Lonzu“ ir „Coppa de Corse“ / „Coppa de Corse – Coppa di Corsica“ 2014 m. gegužės 28 d. buvo įregistruoti kaip saugomos kilmės vietos nuorodos (SKVN) atitinkamai Komisijos įgyvendinimo reglamentais (ES) Nr. 581/2014 (OL L 160, 2014, p. 23), (ES) Nr. 580/2014 (OL L 160, 2014, p. 21) ir (ES) Nr. 582/2014 (OL L 160, 2014, p. 25) <…>

5. 2015 m. gruodžio mėn. [*Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses*], remdamasis [Reglamentu (ES) Nr. 1151/2012] Prancūzijos nacionalinėms valdžios institucijoms pateikė septynias paraiškas įregistruoti saugomas geografines nuorodas (SGN). Šios septynios paraiškos pateiktos dėl toliau nurodytų ieškovų naudojamų pavadinimų: „Jambon sec de l’Île de Beauté“, „Coppa de l’Île de Beauté“, „Lonzo de l’Île de Beauté“, „Saucisson sec de l’Île de Beauté“, „Pancetta de l’Île de Beauté“, „Figatelli de l’Île de Beauté“ ir „Bulagna de l’Île de Beauté“.

6. 2018 m. balandžio 20 d. žemės ūkio ir maisto ministras ir ekonomikos ir finansų ministras priėmė septynis įsakymus, jais patvirtino septynias atitinkamas specifikacijas, skirtas perduoti Europos Komisijai patvirtinti.

7. Tuo pačiu metu 2018 m. birželio 27 d. susivienijimas, kuriam priklauso SKVN „Jambon sec de Corse – Prisuttu“, „Coppa de Corse – Coppa di Corsica“ ir „Lonzo de Corse – Lonzu“ specifikacijos, pateikė *Conseil d’État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) skundus, jais prašė panaikinti 2018 m. balandžio 20 d. įsakymus dėl pavadinimų „Jambon sec de l’Île de Beauté“, „Coppa de l’Île de Beauté“ ir „Lonzo de l’Île de Beauté“ specifikacijų patvirtinimo siekiant perduoti Komisijai paraiškas įregistruoti juos kaip SGN, be kita ko, dėl to, kad pavadinimas „Île de Beauté“ imituoja arba mėgdžioja žodį „Corse“, todėl gali būti painiojamas su pavadinimais, jau įregistruotais kaip SKVN.

8. 2018 m. rugpjūčio 17 d. Komisijai buvo perduotos septynios paraiškos įregistruoti nagrinėjamus pavadinimus kaip SGN. Kiek tai susiję su paraiškomis įregistruoti kaip SGN pavadinimus „Jambon sec de l’Île de Beauté“, „Lonzo de l’Île de Beauté“ ir „Coppa de l’Île de Beauté“, 2019 m. vasario 12 d. ir 2020 m. lapkričio 24 d. Komisija nacionalinėms valdžios

institucijoms išsiuntė du raštus, juose paprašė paaiškinimų, visų pirma dėl galimo jų netinkamumo registruoti. Nacionalinės valdžios institucijos iš esmės atsakė, kad mano, jog abi produktų grupės (t. y. įregistruotos SKVN ir paraiškos dėl SGN apsaugos) yra aiškiai skirtingos, kiek tai susiję su produktais, ir kad nurodyti pavadinimai joms atrodė pakankamai skirtingi.

9. 2019 m. gruodžio 19 d. sprendimu dėl pavadinimo „Jambon sec de l'Île de Beauté“ (SGN) ir dviem 2020 m. vasario 13 d. sprendimais dėl pavadinimų „Coppa de l'Île de Beauté“ (SGN) ir „Lonzo de l'Île de Beauté“ (SGN) *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) atmetė minėtus tris skundus (žr. šio sprendimo 7 punktą), be kita ko, dėl to, kad „dėl skirtingų sąvokų vartojimo ir skirtumo tarp kilmės vietos nuorodos ir geografinės nuorodos suteikiamos apsaugos išnyksta pavojus, kad pakankamai informuoti, protingai pastabūs ir nuovokūs vartotojai, susidūrę su ginčijama geografine nuoroda, tiesiogiai įsivaizduos prekę, kurios pavadinimas jau įregistruotas kaip saugoma kilmės vietos nuoroda[;] [t]odėl ieškovai nepagrįstai teigia, kad ginčijamu įsakymu buvo pažeistos <…> [Reglamento Nr. 1151/2012] 13 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos“ (trijų *Conseil d'État* (Valstybė Taryba) sprendimų 5 punktas).

10. Ginčijamu sprendimu Komisija atmetė tris paraiškas įregistruoti kaip SGN pavadinimus „Jambon sec de l'Île de Beauté“, „Lonzo de l'Île de Beauté“ ir „Coppa de l'Île de Beauté“ dėl to, kad šie pavadinimai buvo naudojami pažeidžiant Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnį, todėl minėtos paraiškos neatitiko tinkamumo registruoti sąlygų, t. y. to reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punkto.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

12 2022 m. sausio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliantų ieškinį dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą.

13 Grįsdami savo ieškinį apeliantai nurodė du pagrindus, susijusius su, pirma, tuo, kad Komisija viršijo savo įgaliojimus, ir, antra, tuo, kad nacionalinės valdžios institucijos ir *Conseil d'État* pakankamai įrodė trijų ginčijamu sprendimu atmestų registracijos paraiškų atitiktį Reglamento Nr. 1151/2012 7 ir 13 straipsniams.

14 Pirma, skundžiamo sprendimo 21–24 punktuose išdėstęs principus, kuriais grindžiama Reglamente Nr. 1151/2012 nustatyta SKVN ir SGN apsaugos sistema, to sprendimo 38 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad pagal šio reglamento 52 straipsnio 1 dalį Komisija turi atsisakyti registruoti, jeigu mano, kad pavadinimo, kurį prašoma įregistruoti, naudojimas prekyboje yra neteisėtas.

15 Skundžiamo sprendimo 42–44 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad nagrinėdama registracijos paraiškas Komisija turi savarankišką diskreciją. To sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija iš tikrųjų išsamiai išnagrinėjo registracijos paraiškas.

16 Galiausiai dėl minėto sprendimo 51–60 punktuose išdėstytų motyvų Bendrasis Teismas atmetė argumentus, kuriais apeliantai teigė, kad nagrinėdama paraišką įregistruoti pavadinimą kaip SKVN arba SGN Komisija turi tik ribotą diskreciją arba jos iš viso neturi.

17 Antra, atmetęs apeliantų argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad Komisija yra saistoma nacionalinių valdžios institucijų vertinimų, susijusių mėgdžiojimo rizika, kurią kelia pavadinimai, kuriuos prašoma registruoti, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 78–108 punktuose išnagrinėjo įrodymus, kuriais remdamasi Komisija atmetė nagrinėjamas paraiškas. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad šiuo aspektu Komisija nepadarė vertinimo klaidos.

18 Todėl Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai

19 Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą sprendimą ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

20 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo perduoti bylą didžiajai kolegijai

21 Dokumentu (jį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. sausio 23 d.) apeliantai paprašė, kad ši byla būtų paskirta Teisingumo Teismo išplėstinei kolegijai arba net didžiajai kolegijai.

22 Šiuo aspektu iš pradžių reikia pažymėti, kad jokioje Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto ar Teisingumo Teismo procedūros reglamento nuostatoje nenumatyta, kad tokio pobūdžio prašymas, kurį apeliaciniame procese pateikia ne valstybė narė ar Sąjungos institucija, o kita proceso šalis, turi būti nagrinėjamas (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Leone*, C-173/13, EU:C:2014:2090, 19 punktą).

23 Pagal Procedūros reglamento 60 straipsnio 3 dalį konkrečios sudėties teismas, kuriam byla buvo perduota, bet kurioje bylos nagrinėjimo stadijoje gali prašyti Teisingumo Teismo perduoti ją didesnio teisėjų skaičiaus sudėties teismui, tačiau tai yra priemonė, dėl kurios bylą nagrinėjanti kolegija iš esmės sprendžia savo iniciatyva ir nuožiūra (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Leone*, C-173/13, EU:C:2014:2090, 20 punktą).

24 Šiuo atveju Teisingumo Teismo pirmoji kolegija mano, kad nėra pagrindo perduoti šią bylą didžiajai kolegijai.

Dėl apeliacinio skundo

25 Grįsdami savo apeliacinį skundą apeliantai nurodo keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 1151/2012 7 ir 13 straipsnių pažeidimu, nes Bendrasis Teismas leido Komisijai atmesti registravimo paraišką remiantis šio reglamento 13 straipsniu. Antrasis pagrindas susijęs su minėto reglamento 49, 50 ir 52 straipsnių pažeidimu, nes Bendrasis Teismas leido Komisijai viršyti savo įgaliojimus. Trečiasis pagrindas grindžiamas to paties reglamento 50 straipsnio ir bendrojo gero administravimo principo pažeidimu, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija neprivalėjo atsižvelgti į nacionalinių valdžios institucijų ir teismų vertinimus. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 1151/2012 7 ir 13 straipsnių ir Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti savo sprendimus pažeidimu.

26 Kadangi antrajame pagrinde apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė nacionalinių valdžios institucijų ir Komisijos kompetencijos pasidalijimo taisykles, kai nagrinėjo paraiškas įregistruoti pavadinimus kaip SGN, iš pradžių reikia išnagrinėti šį pagrindą, prieš priimant sprendimą dėl pirmojo, trečiojo ir ketvirtojo pagrindų, susijusių su tokiam įregistravimui keliamų sąlygų taikymu.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

27 Antrajame pagrinde apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 44 punkte nusprendė, kad Komisija neperžengė savo įgaliojimų pagal Reglamentą Nr. 1151/2012 ribų. Apeliantų teigimu, atsižvelgiant į šios institucijos ir nacionalinių valdžios institucijų kompetencijos pasidalijimo taisykles, įtvirtintas šio reglamento 49 straipsnio 2 dalyje ir 50 straipsnio 1 dalyje, Komisijos kompetencija, priešingai, nei Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 50–61 punktuose, apsiriboja patikrinimu, ar nacionalinės valdžios institucijos jai perdavė išsamią bylos medžiagą, nepadarydamos akivaizdžių klaidų dėl pavadinimų, su kuriais susijusios šios paraiškos, tinkamumo sąlygų vertinimo. Ginčijamas sprendimas nėra pagrįstas tokiais motyvais.

28 Bet kuriuo atveju Komisija neturi nacionalinių valdžios institucijų vertinimo pakeisti savuoju, juo labiau kai šios institucijos nurodytą atmetimo pagrindą nacionalinis teismas jau buvo atmetęs *res judicata* galią turinčiu sprendimu.

29 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

30 Pirma, remiantis Reglamento Nr. 1151/2012 49 straipsnio 2 dalies formuluote, tais atvejais, kai paraiška įregistruoti pavadinimą kaip SGN yra susijusi su geografine vietove valstybėje narėje, ji siunčiama šios valstybės narės institucijoms, o šios ją išnagrinėja „tinkamomis priemonėmis“, siekdamos patikrinti, ar ji pagrįsta ir ar atitinka tame reglamente numatytas registravimo sąlygas. Pagal to paties reglamento 49 straipsnio 3 dalį ši valstybė narė turi pradėti nacionalinę prieštaravimo procedūrą, kuria užtikrinamas tinkamas paraiškos paskelbimas ir nustatomas pagrįstas laikotarpis, per kurį bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir įsisteigęs ar gyvenantis jos teritorijoje, gali pareikšti prieštaravimą dėl paraiškos.

31 Jei išnagrinėjusi gautų prieštaravimų priimtinumą valstybė narė mano, kad paraiška atitinka Reglamento Nr. 1151/2012 reikalavimus, ji pagal šio reglamento 49 straipsnio 4 dalį gali priimti palankų sprendimą, užtikrindama, kad jis būtų paskelbtas ir kad bet kuris teisėtą interesą turintis asmuo turėtų galimybę pateikti apeliacinį skundą. Pasibaigus šiam nacionaliniam etapui, ši valstybė narė pateikia Komisijai paraiškos dokumentus ir informuoja ją apie priimtinus prieštaravimus.

32 Pagal Reglamento Nr. 1151/2012 50 straipsnio 1 dalį Komisija „tinkamomis priemonėmis“ išnagrinėja pagal šio reglamento 49 straipsnį gautą paraišką, siekdama patikrinti, ar ji pagrįsta ir atitinka prašomo pavadinimo įregistravimo sąlygas.

33 Vadinasi, Reglamento Nr. 1151/2012 nuostatose įtvirtinta kompetencijos pasidalijimo sistema, pagal kurią Komisija gali priimti sprendimą įregistruoti pavadinimą kaip SKVN arba kaip SGN tik tuo atveju, jei atitinkamos valstybės narės institucijos jai šiuo tikslu pateikė paraišką, o šios institucijos turi patikrinti, ar ji pagrįsta ir atitinka šiame reglamente numatytas registravimo sąlygas (pagal analogiją žr. 2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Carl Kühne ir kt.*, C-269/99, EU:C:2001:659, 53 punktą). Būtent atsižvelgdamas į tai Teisingumo Teismas 2020 m. sausio 29 d. Sprendimo *GAEC Jeanningros* (C-785/18, EU:C:2020:46) 36 punkte pažymėjo, kad Komisijos sprendimas įregistruoti priklauso nuo išankstinio kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimo dėl registravimo paraiškos.

34 Be to, nors Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Komisija savo vertinimą gali grįsti prieš tai nacionalinių valdžios institucijų atliktu vertinimu, jeigu jame nėra akivaizdžios klaidos (pagal analogiją žr. 2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Carl Kühne ir kt.*, C-269/99, EU:C:2001:659, 60 punktą ir 2009 m. liepos 2 d. Sprendimo *Bavaria ir Bavaria Italia*, C-343/07, EU:C:2009:415, 90, 93 ir 99 punktus), jis nekonstatavo, kad Komisija yra saistoma šių institucijų vertinimo, kiek tai susiję, be kita ko, su atitinkamo pavadinimo suderinamumu su Sąjungos teise.

35 Šiuo aspektu, atsižvelgiant į šį kompetencijos pasidalijimą, reikia pažymėti, viena vertus, kad tiek Reglamento Nr. 1151/2012 49 straipsnio 2 dalyje, tiek jo 50 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad registracijos paraiškas turi nagrinėti ir nacionalinės valdžios institucijos, ir Komisija, imdamosi „tinkamų priemonių“. Kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 43 punkte, kiek tai susiję su minėto reglamento 50 straipsnio 1 dalimi, šioje nuostatoje sąvoka „tinkamos priemonės“ neapibrėžta, o Komisijai paliekama diskrecija įvertinti šių pagrindų pobūdį ir apimtį, todėl apeliantai negali teigti, kad nacionalinių valdžios institucijų atliekamas tyrimas pagal to paties reglamento 49 straipsnio 2 dalį yra privalomas Komisijai.

36 Kita vertus, Reglamento Nr. 1151/2012 50 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad Komisija turi patikrinti, ar registracijos paraiškos yra pagrįstos ir ar jos atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas.

37 Iš šios nuostatos visiškai nematyti, kad registravimo sąlygų nagrinėjimą, kurį atlieka Komisija, kaip nors riboja nacionalinių valdžios institucijų atliekamas pirminis tyrimas.

38 Taigi skundžiamo sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, kad Komisija nėra saistoma nacionalinių valdžios institucijų vertinimo ir kad ji turi savarankišką diskreciją priimti sprendimą įregistruoti pavadinimą kaip SGN. Kaip matyti iš šio sprendimo 59 punkto, šios institucijos diskrecija yra „ribota arba neegzistuojanti“ tik tiek, kiek tai susiję su

nacionalinių valdžios institucijų surinktų registracijos paraiškos dokumentų teisėtumo vertinimu (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 29 d. Sprendimo *GAEC Jeanningros*, C-785/18, EU:C:2020:46, 25, 26 ir 36 punktus).

39 Antra, šią savarankišką Komisijos diskreciją patvirtina, pirma, Reglamento Nr. 1151/2012 19 konstatuojamoji dalis, kurioje nurodyta, kad intelektinės nuosavybės teisių, susijusių su Sąjungoje saugomais pavadinimais, vienodo laikymosi visoje Sąjungoje užtikrinimas yra prioritetinis tikslas, kurį galima veiksmingiau pasiekti Sąjungos lygmeniu. Kaip savo išvados 63 punkte pažymėjo generalinis advokatas, įgyvendindama šį tikslą Komisija turi įgaliojimus užtikrinti vienodą registravimo sąlygų taikymą, todėl neturėdama savarankiškos diskrecijos šiuo atžvilgiu ši institucija negalėtų užkirsti kelio skirtingam šių sąlygų taikymui valstybėse narėse.

40 Antra, Reglamento Nr. 1151/2012 58 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad nacionalinės valdžios institucijos paraiškas nagrinėja laikydamosi būtiniausių bendrų nuostatų, įskaitant nacionalinę prieštaravimo procedūrą. Remiantis ta pačia konstatuojamąja dalimi, Komisija „turėtų paraiškas tikrinti ir taip užtikrinti, kad jose nebūtų akivaizdžių klaidų ir kad būtų vadovaujamasi Sąjungos teise bei atsižvelgiama į suinteresuotųjų subjektų iš kitų valstybių nei paraiškos valstybė narė interesus“.

41 Jeigu nagrinėdama registracijos paraiškas Komisija turėtų, kaip teigia apeliantai, tik patikrinti, ar bylos medžiaga yra išsami ir ar nepadaryta akivaizdžių klaidų, ši institucija negalėtų atlikti „išsamaus nagrinėjimo“, numatyto Reglamento Nr. 1151/2012 58 konstatuojamojoje dalyje. Atliekant šį nagrinėjimą Komisijai negali būti sudaromos kliūtys tikrinti, ar ši paraiška atitinka tame reglamente nustatytas registravimo sąlygas, kaip to reikalaujama pagal jo 50 straipsnio 1 dalį. Tai patvirtina svarba, kuri pagal šią konstatuojamąją dalį teikiama tam, kad tiek registracijos paraiškoje, tiek nacionalinės valdžios institucijų veiksmuose būtų laikomasi būtiniausių bendrų reikalavimų, visų pirma kylančių iš šio reglamento.

42 Be to, reikia pažymėti, kad pagal šio reglamento 61 konstatuojamąją dalį Komisija turėtų būti atsakinga už sprendimų dėl registracijos priėmimą. Ši institucija gali prisiimti galutinę atsakomybę už sprendimo dėl registracijos priėmimą tik jeigu turi savarankišką diskreciją ir nėra saistoma nacionalinių valdžios institucijų atlikto išankstinio registravimo sąlygų nagrinėjimo rezultato.

43 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 44 punkte nusprendė, kad Komisija neperžengė savo įgaliojimų ribų, kai pagal Reglamento Nr. 1151/2012 50 straipsnį patikrino, ar įvykdytos pavadinimo įregistravimo sąlygos.

44 Be to, skundžiamo sprendimo 63 ir 64 punktuose jis teisingai nusprendė: kadangi Komisija turi savarankišką diskreciją, siekiant užginčyti jos atliktą vertinimą negalima remtis *res judicata* galią įgijusiu nacionalinio teismo sprendimu.

45 Taigi antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

46 Pirmajame pagrinde apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punktas gali būti Komisijos sprendimo atmesti registracijos paraišką pagrindas.

47 Pirma, skundžiamo sprendimo 35 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Komisija turi kompetenciją patikrinti, ar buvo pažeista Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta įregistruotų pavadinimų apsauga nuo mėgdžiojimo, nors pagal šio reglamento 13 straipsnio 3 dalį ši kompetencija palikta valstybėms narėms.

48 Antra, taip elgdamasis Bendrasis Teismas išplėtė minėto reglamento 7 straipsnyje numatytų tinkamumo registruoti sąlygų skaičių, klaidingai įtraukdamas šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto reikalavimo, t. y. kad pavadinimas, kurį prašoma įregistruoti kaip SGN, nepažeistų apsaugos nuo mėgdžiojimo, nagrinėjimą.

49 Trečia, skundžiamo sprendimo 38 ir 39 punktuose Bendrasis Teismas tik patvirtino klaidingą Komisijos teiginį, kad pavadinimų, dėl kurių pateiktos registracijos paraiškos, naudojimas prekyboje yra neteisėtas, nors ši institucija neturėjo informacijos, kuria remdamasi galėtų įvertinti prekybos su šiais pavadinimais susijusiais produktais sąlygas. Be to, tokia Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida lemia tai, kad draudžiamas bet koks SKVN ir SGN koegzistavimas.

50 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

51 Pagal Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punktą įregistruoti pavadinimai saugomi nuo bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar mėgdžiojimo, net jei nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas ar prie jo rašomi tokie žodžiai, kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas kaip“, „imitacija“ ar panašiai.

52 Iš šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, kad specifikacijos, kurią turi atitikti SGN, parengimas yra būtinas registravimo procedūros etapas. Pagal to reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punktą specifikacijoje turi būti pateiktas pavadinimas, kurį prašoma saugoti, kaip jis „naudojamas prekyboje arba bendrinėje kalboje“.

53 Kaip skundžiamo sprendimo 36 punkte iš esmės nusprendė Bendrasis Teismas, pavadinimas negalėtų būti įregistruotas kaip SGN, jeigu būtų konstatuota, kad juo mėgdžiojamas pavadinimas, kuris jau įregistruotas kaip SKVN. Kaip savo išvados 75 punkte pažymėjo generalinis advokatas, dėl tokio įregistravimo anksčiau įregistruotam pavadinimui suteikta apsauga neišvengiamai taptų neveiksminga.

54 Žinoma, minėto reglamento 13 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad valstybės narės turi užkirsti kelią pavadinimų, kuriais mėgdžiojami pavadinimai, įregistruoti kaip SKVN ar SGN ir naudojami produktams, kurie gaminami ar parduodami jų teritorijoje, naudojimui ir jį nutraukti. Mėgdžiojimas gali būti konstatuotas tik nacionalinėms valdžios institucijoms atlikus bendrą

vertinimą, apimantį visas reikšmingas bylos aplinkybes (pagal analogiją žr. 2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne ir kt.*, C-783/19, EU:C:2021:713, 60 punktą).

55 Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas priminė skundžiamo sprendimo 42 punkte, pagal Reglamento Nr. 1151/2012 50 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad Komisija patikrintų, ar registracijos paraiška atitinka šio reglamento sąlygas.

56 Kadangi pavadinimas, kuriuo mėgdžiojamas jau įregistruotas pavadinimas, neatitinka Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punkto, jam negali būti taikoma tame reglamente numatyta apsauga. Iš šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies a punkto ir 8 straipsnio 1 dalies b punkto kylantis reikalavimas, jog tam, kad pavadinimas atitiktų registravimo reikalavimus, jis turi būti taip nurodytas paraiškoje esančioje specifikacijoje, kaip „naudojamas prekyboje arba bendrinėje kalboje“, neabejotinai reiškia naudojimą nepažeidžiant to reglamento nuostatų.

57 Be to, Reglamento Nr. 1151/2012 6 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatyta, kad siūlomas įregistruoti pavadinimas, kuris yra visiškai arba iš dalies homonimiškas pavadinimui, jau įtrauktam į pagal šio reglamento 11 straipsnį sudarytą registrą, negali būti įregistruotas, išskyrus atvejus, kai galima faktiškai aiškiai atskirti vėliau įregistruoto homonimo ir pavadinimo, kuris jau buvo įrašytas į registrą, vietinio ir tradicinio naudojimo ir pateikimo sąlygas. Pagal šią nuostatą anksčiau įregistruotam pavadinimui suteiktos apsaugos paisymas yra viena iš įregistravimo sąlygų, kurias Komisija turi patikrinti pagal šio reglamento 50 straipsnio 1 dalį.

58 Taigi prieš priimdama sprendimą įregistruoti Komisija privalo patikrinti, ar prašomas įregistruoti pavadinimas nepažeidžia apsaugos, kuri visoje Sąjungoje taikoma kitam jau įregistruotam pavadinimui.

59 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 36 ir 37 punktuose nusprendė, kad nagrinėjamu atveju Komisija turėjo patikrinti, ar pavadinimų, kuriuos prašoma įregistruoti, naudojimas nepažeidžia Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos apsaugos nuo mėgdžiojimo, kuri taikoma kaip SKVN įregistruotam pavadinimui.

60 Šios išvados nepaneigia apeliantų argumentas, kad šiuo Bendrojo Teismo vertinimu kvestionuojamas kaip SKVN įregistruoto pavadinimo ir kaip SGN įregistruoto pavadinimo koegzistavimo principas.

61 Viena vertus, neginčytina, kad Teisingumo Teismas pripažįsta, jog kiekvienoje apsaugos sistemoje nustatyti principai taikomi visuotinai, kad būtų užtikrintas nuoseklus Sąjungos teisės nuostatų, susijusių su pavadinimų ir geografinių nuorodų apsauga, taikymas (2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-783/19, EU:C:2021:713, 32 punktas).

62 Kita vertus, mėgdžiojimo rizika gali kilti neatsižvelgiant į tai, kokia sistema taikoma jau įregistruotiems pavadinimams ir kokia – pavadinimams, kuriuos prašoma įregistruoti. Neginčytina, kad sąvoka „mėgdžiojimas“ apima tokį atvejį, kai produktui pavadinti vartojamoje sąvokoje yra saugomo pavadinimo dalis, todėl vartotojas, susidūręs su produkto pavadinimu, gali įsivaizduoti prekę, kuriai skirtas šis pavadinimas (2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-783/19, EU:C:2021:713, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

63 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas taip pat nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 39 punkte konstatavo, kad kyla mėgdžiojimo rizika tarp pavadinimo, saugomo kaip SKVN, ir pavadinimų, kuriuos prašoma įregistruoti kaip SGN.

64 Tiek, kiek apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 38 ir 39 punktuose pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą, susijusį su pavadinimų, įregistruotų kaip SKVN, ir pavadinimų, kuriuos prašoma įregistruoti, palyginimu, reikia priminti, kad šis faktinių aplinkybių vertinimas negali būti ginčijamas apeliaciniame procese, nebent būtų iškraipytos faktinės aplinkybės (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *EUIPO / Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto*, C-56/16 P, EU:C:2017:693, 126 punktą). Kadangi apeliantai nenurodė tokio iškraipymo, jų argumentai šiuo atžvilgiu turi būti atmesti kaip nepriimtini.

65 Darytina išvada, kad pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtiną.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

66 Trečiajame pagrinde apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1151/2012 51 straipsnį ir gero administravimo principą, kai skundžiamo sprendimo 76 punkte atsisakė pripažinti, kad nagrinėdama registracijos paraiškas Komisija privalo atsižvelgti į nacionalinių valdžios institucijų ir nacionalinių teismų vertinimus.

67 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

68 Pirma, kaip buvo nuspręsta šio sprendimo 43 punkte, Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad nagrinėdama registracijos paraiškas Komisija turi savarankišką diskreciją.

69 Be to, iš Reglamento Nr. 1151/2012 52 straipsnio 1 dalies matyti, kad priimdama įgyvendinimo aktus, kuriais atmetama registracijos paraiška, Komisija remiasi ne tik pagal šio reglamento 50 straipsnio 1 dalį atliktu nagrinėjimu, bet ir „jai pateikta informacija“, o šis patikslinimas neišvengiamai apima valstybės narės perduotą informaciją.

70 Reikia konstatuoti, kad teigdami, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija neatsižvelgė į nacionalinių valdžios institucijų vertinimus, kuriais buvo pažeistas gero administravimo principas, apeliantai iš tikrųjų tvirtina, kad Komisija buvo saistoma šių vertinimų, todėl turėjo įregistruoti prašomus pavadinimus. Šie argumentai sutampa su argumentais, pateiktais grindžiant antrąjį pagrindą, kuriam nebuvo pritarta.

71 Antra, apeliantai ginčija mėgdžiojimo rizikos vertinimus, kuriuos atliko Bendrasis Teismas, patvirtindamas Komisijos sprendimą atmesti registracijos paraiškas, tačiau neįrodo, kad šitaip šis teismas iškraipė įrodymus ir faktines aplinkybes.

72 Kaip priminta šio sprendimo 64 punkte, šie faktinio pobūdžio vertinimai negali būti ginčijami apeliaciniame procese.

73 Taigi trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtiną.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

74 Ketvirtajame pagrinde apeliantai tvirtina, pirma, kad skundžiamo sprendimo 88, 89 ir 94 punktuose nusprendęs, jog dviejų nuorodų sinonimiškumas neišvengiamai lemia mėgdžiojimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1151/2012 13 straipsnio 1 dalies b punktą, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Vien nuorodų sinonimiškumo nepakanka, kad atsirastų mėgdžiojimo rizika, nes toks konstatavimas įmanomas tik remiantis bendru bylos medžiagoje nurodytų faktinių aplinkybių vertinimu.

75 Antra, skundžiamo sprendimo 78 ir 81 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai pritarė Komisijos vertinimui, kad tik labai gerai informuota visuomenės grupė žino produktų, kurių pavadinimai saugomi kaip SKVN, ir produktų, kurių pavadinimus prašoma įregistruoti kaip SGN, kokybinius skirtumus. Iš tikrųjų atitinkamų produktų kainų skirtumas leidžia vartotojams juos atskirti.

76 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

77 Dėl pirmojo prieštaravimo reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 93 punkte Bendrasis Teismas priminė, jog vertinant mėgdžiojimo riziką reikia atsižvelgti į visą įregistruotą pavadinimą ir į visą prašomą įregistruoti pavadinimą.

78 Kadangi pirmojoje instancijoje apeliantai tvirtino, kad mėgdžiojimo nagrinėjimas buvo susijęs tik su pavadinimų, dėl kurių kilo ginčas, geografiniais terminais, to sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad, atsižvelgiant į atitinkamų pavadinimų geografinių elementų sinonimiškumą, jei būtų pritarta šiam argumentui, tai neišvengiamai reikštų mėgdžiojimo konstatavimą ir tai būtų naudinga apeliantams. Vadinasi, pirmas prieštaravimas grindžiamas klaidingu minėto sprendimo 94 punkto aiškinimu.

79 Kiek tai susiję su antruoju prieštaravimu, apeliantai Bendrąjį Teismą kaltina tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 78 ir 81 punktuose patvirtino, jog tik labai gerai informuota visuomenės grupė žino kokybinius skirtumus tarp pavadinimų, saugomų kaip SKVN, ir pavadinimų, kuriuos prašoma įregistruoti kaip SGN, nors nagrinėjamų produktų kainų skirtumas yra kokybės skirtumo požymis.

80 Reikia priminti, kad mėgdžiojimo rizika atsiranda, kai vidutinis pakankamai gerai informuotas, pastabus ir nuovokus Europos vartotojas pakankamai tiesiogiai ir nedviprasmiškai susieja šį pavadinimą su SKVN. Tokia sąsaja gali atsirasti dėl kelių veiksnių, t. y. visų pirma dėl dalinio saugomos nuorodos įterpimo, fonetinio ir vizualaus abiejų pavadinimų ryšio ir dėl to atsirandančio panašumo, ir net jei šių veiksnių nėra, dėl konceptualaus SKVN ir atitinkamo pavadinimo artumo arba dėl produktų, kuriems taikoma ta pati SKVN, ir produktų ar paslaugų, kurie žymimi tuo pačiu pavadinimu, panašumo. Komisijai atliekant vertinimą svarbu, kad ji

atsižvelgtų į visas reikšmingas aplinkybes, susijusias su atitinkamo pavadinimo naudojimu (2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne*, C-783/19, EU:C:2021:713, 66 punktas).

81 Taigi skundžiamo sprendimo 83 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai galėjo nuspręsti, kad produktų, saugomų kaip SKVN, ir produktų, kurių pavadinimą prašoma įregistruoti kaip SGN, kainų skirtumas savaime nėra lemiamas veiksnys, kad nebūtų mėgdžiojimo, kuris gali būti konstatuotas įvertinus pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytas aplinkybes.

82 Bet kuriuo atveju tvirtindami, kad Bendrasis Teismas neteisingai nustatė visuomenės grupę, į kurią reikia atsižvelgti, kad nebūtų mėgdžiojimo rizikos, apeliantai iš esmės siekia paneigti Bendrojo Teismo išvadas, susijusias su atitinkamos visuomenės grupės savybėmis. Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad tokios išvados patenka į faktinio pobūdžio vertinimų, kuriuos atlikti jurisdikciją turi tik Bendrasis Teismas, sritį (2020 m. spalio 29 d. Nutarties *Kerry Luxembourg / EUIPO*, C-305/20 P, EU:C:2020:882, 18 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

83 Taigi ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nereikšmingą ir iš dalies nepriimtiną.

84 Kadangi nė vienam iš pagrindų, nurodytų apeliaciniam skundui pagrįsti, nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

85 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

86 Kadangi apeliantai pralaimėjo bylą, atsižvelgiant į Komisijos reikalavimus, jie turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. ***Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei*** **ir** ***L'Atelu Corsu*** **padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.